اقتدار دریایی ایران محصول مدیریت جهادی است

معاون هماهنگ‌کننده ارتش با اشاره به تأکیدات رهبر معظم انقلاب اسلامی درباره مدیریت جهادی گفت: توسعه سواحل مکران و اقتدار دریایی کشور در چند سال گذشته، محصول مدیریت جهادی بوده است.
امیر دریادار حبیب‌الله سیاری در مراسم افتتاح ساختمان یاس فاطمی دانشکده پرستاری دانشگاه علوم‌پزشکی ارتش با طرح این مساله که تفاوت «مدیریت» با «مدیریت جهادی» چیست، اظهار داشت: تفاوت عمده مدیریت با مدیریت جهادی این است که در مدیریت جهادی، عزم راسخ، هدف‌گذاری، دقت عمل، جدیت، تلاش و پشتکار با هم تجمیع شده و نتیجه چنین مدیریتی، مدیریت جهادی است.

اخبار

درخواست رئیس قوه‌قضائیه از مردم در شبکه‌های اجتماعی

تخلفات را خصوصی گزارش دهید

صفحه ejeii_org ضمن انتشار ویدئوی اظهارات رئیس قوه قضائیه، برای نظارت همگانی بر روندهای قضایی کمک خواست. به گزارش میزان، صفحه ejeii_org در اینستاگرام، آپارات و روبیکا ضمن انتشار ویدئوی اظهارات حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی‌اژه‌ای در انتقاد از برخی روندهای قضایی، از مخاطبان برای نظارت همگانی بر روندهای قضایی کمک خواست. متن این فراخوان مجازی بدین شرح است:

از مخاطبان عزیز، فعالان فضای مجازی و مردم شریف دعوت می‌شود به منظور بسط و گسترش ارتباط دوسویه میان رئیس قوه‌قضائیه و مردم، در صورتی که موارد مشابهی از نادیده گرفته شدن حقوق افراد در طولانی شدن غیرمعمول روند دادرسی و رسیدگی به یک پرونده را مطلع هستند، مستندات را به صورت دقیق در بخش پیام خصوصی (دایرکت) صفحه ejeii_org ارسال کنند. همان‌طور که حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی‌اژه‌ای بارها تاکید کرده است، رسیدگی مورد به مورد به این پرونده‌ها جزو دغدغه‌های ایشان و مدیران دستگاه قضایی می‌باشد و موارد ارسال شده به ejeii_org نیز به سرعت و دقت مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

مراسم تنفیذ رئیس‌جمهور جدید ۱۲ مرداد برگزار می‌شود

مراسم تنفیذ سیزدهمین دوره ریاست‌جمهوری اسلامی ۱۲ مرداد محضر رهبر معظم انقلاب اسلامی برگزار می‌شود. به گزارش تسنیم، مراسم تنفیذ سیزدهمین دوره ریاست‌جمهوری اسلامی ایران سه‌شنبه ۱۲ مرداد محضر رهبر انقلاب اسلامی با حضور جمعی از مسؤولان و کارگزاران نظام در حسینیه امام خمینی(ره) برگزار و منتخب ملت ایران توسط ولی‌فقیه به «ریاست‌جمهوری» منصوب می‌شود.

این مراسم با رعایت دستورالعمل‌ها و شیوه‌نامه‌های بهداشتی برگزار خواهد شد. همچنین مراسم از ساعت ۱۰:۳۰ صبح به صورت زنده و مستقیم از شبکه‌های صداوسیما، سایت و صفحات KHAMENEI.IR در شبکه‌های اجتماعی به صورت زنده پخش می‌شود. در این برنامه وزیر کشور گزارشی از روند برگزاری انتخابات ۱۴۰۰ ارائه می‌کند و پس از قرائت متن حکم تنفیذ رئیس‌جمهور منتخب و ایراد سخن توسط حجت‌الاسلام والمسلمین رئیسی، رهبر انقلاب سخنرانی خواهند کرد.

جانشین فرمانده سپاه:

مرزهای شرقی در امنیت کامل هستند

جانشین فرمانده سپاه گفت: مرزهای جمهوری اسلامی ایران در امنیت کامل هستند و تاکنون هیچ مشکلی مخصوصا در مرزهای شرقی کشور نداشته‌ایم. دریادار پاسدار علی فدوی با بیان اینکه مقام معظم رهبری می‌فرمایند «زمانی که ما به قله برسیم، دشمنی‌ها نیز تمام می‌شود»، از این رو ما نیز به این سمت حرکت می‌کنیم و هر روز به این هدف نزدیک‌تر می‌شویم، تصریح کرد: مرزهای جمهوری اسلامی ایران در امنیت کامل هستند و تاکنون هیچ مشکلی مخصوصا در مرزهای شرقی کشور نداشته‌ایم و با اقتدار و توانمندی‌هایی که وجود دارد، در مورد مرزها و مجموعه‌های بالاتر نیز مشکلی به وجود نمی‌آید. وی پیرامون حضور پرشور گروه‌های جهادی در عرصه‌های خدمت‌رسانی گفت: قطعا هر حرکتی که به خیل بی‌انتهای مردم متصل باشد دارای خیر و برکت است، از طرف دیگر بسیج نشان داده است در همه عرصه‌ها پای کار است و زمانی که یک اتفاق برای هموطن‌شان می‌افتد دیگر آرام نمی‌گیرند تا آن گرفتاری را از بین ببرند یا از آن کم کنند.

نایب‌رئیس گروه دوستی پارلمانی ایران و سوریه خبر داد

ایجاد بانک مشترک بین ایران و سوریه برای تبادل مالی

رئیس کمیته روابط خارجی مجلس با بیان اینکه یکی از مشکلات موجود در همکاری‌های اقتصادی ایران و سوریه مساله تبادل بانکی است، اظهار کرد: در راستای ضروریات تجاری ۲ کشور، نیازمند بانک مشترک هستیم که کار این بخش به مرحله نهایی رسیده است. عباس گلرو، در برنامه «بدون خط‌خوردگی» روابط ایران و سوریه را روابطی استراتژیک و درهم‌تنیده توصیف کرد و گفت: این روابط در سطح سیاسی و امنیتی بسیار عالی و خوب است اما در حوزه روابط اقتصادی وضعیت چندان مطلوب نیست. وی با تأکید بر اینکه سطح روابط اقتصادی باید به اندازه روابط استراتژیک سیاسی ارتقا پیدا کند، اظهار کرد: آقای قالیباف با بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه و همتای خود یعنی رئیس مجلس خلق سوریه و نخست‌وزیر این کشور دیدار داشت. همچنین وزیر خارجه سوریه نیز به محل ملاقات رئیس مجلس ایران آمد و با قالیباف ملاقات کرد. نایب‌رئیس گروه دوستی پارلمانی ایران و سوریه با بیان اینکه یکی از مشکلات موجود در همکاری‌های اقتصادی ۲ کشور ایران و سوریه مساله تبادل بانکی است، اظهار کرد: در راستای ضروریات تجاری ۲ کشور، نیازمند بانک مشترک هستیم که کار این بخش به مرحله نهایی رسیده است.

پایگاه اطلاع‌رسانی هیل:

سیاست بایدن در تشدید فشار بر ایران تنش را افزایش می‌دهد

وبگاه آمریکایی وابسته به کنگره گزارش کرد دولت بایدن قصد دارد در دوران فعلی توقف مذاکرات «وین»، فشارها به ایران را تشدید کند تا این کشور را وادار به بازگشت به تعهدات برجامی کند. پایگاه اطلاع‌رسانی «هیل» وابسته به کنگره آمریکا گزارش کرد دولت «جو بایدن» رئیس‌جمهور آمریکا در دوران توقف مذاکرات هسته‌ای در «وین» در تلاش است فشارها به جمهوری اسلامی ایران را با هدف وادار کردن تهران به بازگشت به تعهدات برجامی تشدید کند. طبق این گزارش، گزینه‌هایی که برای تشدید فشار به جمهوری اسلامی روی میز ایالات‌متحده قرار دارد، ظاهرا شامل تشدید محدودیت‌های صادرات نفت ایران و همچنین وضع تحریم‌های جدید بر برنامه‌های موشکی و پهپادی ایران می‌شود. با این حال، وبگاه هیل گزارش کرده است سیاست دولت بایدن برای افزایش فشارها به جمهوری اسلامی ایران به امید بازگرداندن تهران به تعهدات برجامی، احتمالا تنش‌ها را در بحبوحه تلاش‌های چندین ماهه برای احیای برجام تشدید خواهد کرد.

روحانی در آخرین جلسه هیأت دولت با تأکید بر عامل تحریم در عدم توفیق سیاست‌های دولت‌های یازدهم و دوازدهم تأکید کرد

ببخشید!

گروه سیاسی: روز گذشته آخرین جلسه هیات دولت به ریاست حسن روحانی برگزار شد. روحانی در این جلسه در کنار طلب عفو و عذرخواهی از مردم، به دفاع از عملکرد دولت خود در برخی حوزه‌ها پرداخت و کمبودها در حوزه‌های دیگر را به تشدید تحریم‌ها در ۳ سال اخیر مرتبط کرد. همچنین وی عامل بیان نکردن بخشی از واقعیات در دفاع از خود را حفظ وحدت ملی دانست.

به گزارش «وطن‌امروز»، حسن روحانی در آخرین جلسه هیات دولت که صبح روز گذشته برگزار شد، طی سخنانی اظهار داشت: ما در گذشته با مردم صحبت داشتیم و چیزی خلاف واقعیت نگفتیم، البته بخشی از واقعیت را هم به مردم نگفتیم و از نظر من نمی‌شد آنها را بیان کنیم، چون آنها را مفید نمی‌دانستم. ما یک هدف بلند وحدت ملی را دنبال می‌کردیم و می‌ترسیدم که این دُر گرانبها صدمه ببیند. به همین دلیل بسیاری از مسائل را به جان خریدیم و خیلی از اشکالات را پاسخ ندادیم تا انسجام ملی و وحدت ملی حفظ شود. رئیس‌جمهور با بیان اینکه نمی‌گوییم کار ما بی‌نقص و عیب بوده و حتما نقص و عیب داشتیم، معصوم نبودیم و معصوم نیستیم، گفت: تلاش ما این بوده نقص و عیب ما کمتر باشد اما اگر عیب و نقصی داشتیم، از مردم عذرخواهی و از آنها طلب عفو و رحمت می‌کنیم. وی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: تردید نداشتم در مذاکره با جهان شکست نمی‌خوریم و شکست هم نخوردیم و باز هم اگر مذاکره‌ای بود، شکست نمی‌خوریم. ما آنقدر دیپلمات‌ها و حقوقدان‌های قوی داریم و در خط مقدم مذاکرات حضور داشتند که دیدیم در مقاطع حساس به پیروزی رسیدیم، البته پیروزی یعنی در تعامل و مذاکره با یک قدرت یا چند قدرت و با جهان، پیروزی نهایت امر هست و ممکن است جایی شکست یا پیروزی باشد ولی پیروزی ما ۹۰ و شکست ما ۲۰ بود، پس پیروز هستیم. رئیس‌جمهور در ادامه خاطرنشان کرد: اگر تحریم ترامپ نبود، راه‌آهن تهران-اصفهان افتتاح می‌شد و حتی قطار سریع‌السیر کشور هم برقی شده بود و بسیاری از پروژه‌ها از جمله راه‌آهن تهران-مشهد به اتمام می‌رسید. همه این طرح‌ها، پروژه‌هایی بود که قرارداد آن منعقد شده بود و همه کارهای آن را انجام دادیم ولی در اجرا دچار مشکل شدیم. روحانی ادامه داد: آرزوی من این بود ارتش و سپاه را به مدرن‌ترین سلاح‌ها مجهز کنیم. وزیر دفاع می‌تواند این مساله را شهادت بدهد و ما این کار را انجام دادیم؛ قرارداد بستیم و آنها گفتند «باید تحریم سازمان ملل برداشته شود تا تجهیزات را بدهیم» و ما آن تحریم را هم برداشتیم. این تحریم همانی بود که ترامپ خودش را می‌کشت تا برداشته نشود و موفق نشد اما به خاطر تحریم و عدم فروش نفت پول نداشتیم تا بتوانیم بیاوریم و الا قرارداد آن آماده است. وی گفت: آنچه می‌گویم که انجام دادیم، در شرایط جنگ اقتصادی، کرونا و خشکسالی بوده است و اگر کسی می‌خواهد درباره دولت قضاوت کند این ۳ مطلب را با هم ببیند. همچنین از نظر امنیت نیز از وزارتخانه‌های اطلاعات و دفاع تشکر می‌کنم، چون بسیار کوشیدند که امروز در کشور امنیت داریم.

■ آورده روحانی چیست؛ وحدت یا انشقاق؟

تجربه رویکرد روحانی طی ۸ سال گذشته در عرصه سیاست داخلی و سیاست خارجی بیانگر این است که وی بیش از هر رئیس‌جمهور دیگر با بیان و عملکرد خود باعث به وجود آمدن انگاره شکاف از سطح جامعه تا رأس حاکمیت بوده است. حملات روحانی به منتقدان خود و خطاب قرار دادن آنان با صفات سخیف گوناگون، قسمتی از این عملکرد بوده است. الفاظی نظیر کم‌سواد، بی‌عقل، بی‌شناسنامه، هوچی‌گر، بیکار، متوهم، عصر حجری، اقلیت تندرو، بزدل سیاسی، کاسب تحریم، افراطی، کودک، دروغگو و ساده‌لوح تنها نمونه‌هایی از توهین‌های رئیس‌جمهور به منتقدانش بوده که منجر به تشدید فضای احساسی و دوقطبی در کشور شد. رویکرد روحانی در سیاست خارجی و به طور خاص مذاکرات هسته‌ای به شکل‌گیری دوقطبی در جامعه انجامید و گروه‌های مختلف مردم را از یکدیگر دور کرد، البته مساله به اینجا ختم نشد و در سطح حاکمیت نیز وی به شکاف‌های متعددی دامن زد. هیچ رئیس‌جمهوری مثل روحانی با الفاظ خود علنا به نیروهای نظامی کشور هجمه نبرد. وی از آغاز حضور سیاسی‌اش در قامت کاندیدای انتخاباتی در سال ۹۲ با به کار بردن جمله معروف «من سرهنگ نیستم؛ من حقوقدانم!» این هجمه‌ها را آغاز کرد. همچنین سال ۹۶ علت شکست مذاکرات در برخی برهه‌ها را نوشتن شعار روی موشک‌ها دانست(!) و دوگانه جدیدی با محوریت «دولت با تفنگ و دولت بی‌تفنگ» مطرح کرد. همچنین رئیس دولت در پاسخ به تردیدهایی که راجع به نتیجه روند مذاکرات در آغاز دولت وجود داشت، در یک مصاحبه تلویزیونی گفت: «خوش‌بینی یا بدبینی در دنیای سیاست معنا ندارد، باید واقع‌بین باشیم». اما وزیر امور خارجه در آخرین اظهارنظر رسانه‌ای خود بر این موضع تاکید کرد که هیچ‌گاه به طرف مقابل مذاکره اعتماد نداشته و بدبین بوده است. هر چند با مرور اتفاقات آن دوره به این موضوع می‌توان پی برد که نگرفتن تضمین در برخی مسائل بر اثر خوشبینی به طرف مقابل بوده است.

■ اگر تحریم نبود و...

حال که پس از گذشت ۸ سال شکست ایده بنیادی دولت تدبیر و امید و گره زدن همه مسائل کشور به تنش‌زدایی با غرب نمایان شده، انتظار می‌رفت بیشترین تاکید رئیس‌جمهور بر توان داخلی و خودکفایی در عرصه‌های گوناگون قرار گیرد اما سخنان اخیر روحانی نشان از این مساله دارد که همچنان در بر همان پاشنه سابق می‌چرخد و سلسله گره زدن مشکلات و کمبودهای کشور به تحریم‌های آمریکا ادامه دارد. دولتی که خود زاده بحران بود و با شعار رفع تحریم‌ها روی کار آمد، اکنون در اصلی‌ترین کارویژه‌اش شکست خورده است و نه تنها ترکی در دیوار تحریم‌ها به وجود نیامد، بلکه این دیوار روز به روز مستحکم‌تر شد. عدم پیش‌بینی برنامه‌ای جایگزینی باعث شد از اردیبهشت ۹۷ که آمریکا از برجام خارج شد، دولت ایده‌ای برای اداره کشور نداشته باشد و مشکلات بیش از پیش نمایان شود؛ مساله‌ای که منتقدان از روز اول دولت آن را تذکر می‌دادند اما دولت به آن اعتنایی نکرد. هر کس حق دارد به تحریم‌ها معترض باشد اما رئیس این دولت که فلسفه وجودی‌اش همین تحریم‌ها بوده، باید در مقام پاسخگو درباره وضع موجود که نتیجه گره زدن تمام مسائل حیاتی کشور به غرب بود، باشد.

ظریف می‌گوید هیچ وقت به آمریکا اعتماد نداشته اما برجام ضعیف سند اعتماد ظریف به آمریکاست

اعتماد کردی، بد هم اعتماد کردی

گروه سیاسی: اعترافات دیرهنگام محمدجواد ظریف به نبود اعتماد در عرصه روابط بین‌الملل و تبیین مانیفست دستگاه سیاست خارجی در لحظه ترک حیاط پاستور، چیزی از کارنامه غیرقابل قبول وزارتخانه ظریف و شکست دیپلماسی دولت روحانی کم نخواهد کرد. به گزارش «وطن‌امروز»، وزیر امور خارجه روز گذشته در حاشیه آخرین جلسه هیات دولت دوازدهم با بیان اینکه شهادت می‌دهم هیچ کدام از مذاکره‌کنندگان به آمریکا هیچ‌گاه اعتماد نکردند، تصریح کرد: نباید فکر کنیم آمریکا هر چه اراده کند می‌شود؛ آمریکا قدر قدرت نیست. محمدجواد ظریف که قصد دارد بدعهدی غربی‌ها در دوران وزارتش را به کتاب تبدیل کند، ادامه داد: اینکه آمریکا و اروپا کشورهای بدعهدی هستند و نتوانستند به عهد خودشان وفا کنند نشان‌دهنده این نیست که ما بد مذاکره کردیم، بلکه نشان‌دهنده این است که یک رشته از کشورها در دنیا هستند که به مقررات بین‌المللی متعهد نیستند. ظریف افزود: ما به عنوان جمهوری اسلامی ایران موظف هستیم ضمن اینکه با دنیا تعامل می‌کنیم با چشم باز تعامل کنیم، ما به هیچ کسی نباید اعتماد کنیم، روابط بین‌الملل محل اعتماد کردن نیست، به نزدیک‌ترین همسایه، دوست و متعهد هم نمی‌شود اعتماد کرد، البته ما متعهد نداریم.

وزیر امور خارجه تاکید کرد: مردم بدانند همانطور که رهبر انقلاب فرمودند هیچ‌گاه نباید به خارجی اعتماد کرد، هیچ‌گاه نباید بر اساس اعتماد به خارج برنامه‌ریزی کرد و همیشه باید بر اساس اعتماد به مردم خودمان برنامه‌ریزی کنیم و باید مردم و توان ملی را باور داشته باشیم.

فارغ از اینکه از منظر تئوری و آکادمیک ظریف در صوت جنجالی‌ای که اردیبهشت از او در گفت‌وگو با مرکز تحقیقات استراتژیک ریاست‌جمهوری منتشر شد صراحتا با واقع‌گرایی و رئالیسم در روابط بین‌الملل که مبتنی بر فضای بی‌اعتمادی در عرصه جهانی و معتقد به تولید قدرت توسط واحدهای ملی است و همچنین نظریه مسلط روابط بین‌الملل از زمان جنگ دوم جهانی تاکنون است به مخالفت برمی‌خیزد، نگاهی به ثمره ۸ ساله فعالیت‌های دیپلماتیک دولت و دستگاه دیپلماسی که برجام است، نشان می‌دهد اتفاقا اعتماد تیم مذاکره‌کننده ایرانی به طرف غربی عامل اساسی رقم خوردن متن ضعیف توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ بوده است؛ متنی که با سازوکار حل اختلاف عجیب و بی‌سابقه در تاریخ معاهدات موسوم به مکانیزم ماشه یا اسنپ‌بک، توان هرگونه تحرک حقوقی از کشورمان را پس از خروج غیرقانونی آمریکا از توافق و نقض فاحش برجام، سلب کرد. در چنین فضایی اظهارات دیپلمات ارشد دولت روحانی مبنی بر اینکه روابط بین‌الملل محل اعتماد نیست را

باید با برخی سایه‌روشن‌ها در عملکرد برجامی سال‌های گذشته روحانی-ظریف قیاس کرد. در سال‌های منتهی به انعقاد برجام و در شرایطی که از سوی منتقدان دلسوز در کشور و همچنین در عالی‌ترین سطوح تصمیم‌گیری کشور نصیحت‌هایی برای تضمین گرفتن از طرف خدعه‌گر غربی در برداشتن تحریم‌ها می‌شد، رئیس دولت در آن روزها که سرخوش از مذاکرات در لوزان و وین بود، بیان می‌کرد در سیاست جایی برای خوش‌بینی یا بدبینی نیست، از همین رو بود که پس از حصول توافق در تیرماه ۹۴، ایران تمام تعهدات خود را در تعطیلی برنامه هسته‌ای پیشاپیش و به سرعت انجام داد. افزون بر این، مروری بر گفت و شنود وزیر امور خارجه با شبکه PBS آمریکا پرده از اعتماد کامل ظریف به دولت اوباما برمی‌دارد. خبرنگار این شبکه در تاریخ ۲۹ شهریور ۹۳ از ظریف می‌پرسد: «برخی تحریم‌هایی که ایران خواهان برچیده شدن آنهاست در حوزه اختیارات کنگره آمریکا قرار دارد و از جانب این نهاد نیز صرفا مخالفت‌های زیادی برای لغو آنها شنیده می‌شود. آیا ایران صرفا به دنبال «تعلیق» این تحریم‌ها توسط رئیس‌جمهور خواهد بود یا خیر و اگر اوباما درصدد «دور زدن» کنگره برآید و به رغم میل باطنی و گرایش کنگره گام بردارد، آیا اقدام او برای ایران به اندازه کافی اطمینان‌ساز خواهد بود یا خیر؟» ظریف در پاسخ اظهار می‌دارد: «ما محدودیت‌هایی را که پرزیدنت اوباما برای وادار کردن کنگره به لغو تحریم‌ها با آن مواجه است، درک می‌کنیم و همان‌طور که ما نمی‌پذیریم آنها از ما امری غیرممکن را بخواهند، ما هم از آنها نمی‌خواهیم اقدامی غیرممکن انجام دهند. ما در امور داخلی آمریکا دخالت نمی‌کنیم، اگر اوباما به ما قول می‌دهد که کاری بکند، ما آن را می‌پذیریم و به قولش احترام می‌گذاریم!»

اما در مقابل اعتماد ظریف، رویکرد دولت وقت آمریکا چه بود؟ اوباما و تیم سیاست خارجی آمریکا که عناصر شاخص آن همچون جان کری، وندی شرمن، تونی بلینکن، جیک سالیوان و رابرت مالی امروز هم در دولت بایدن حضور دارند در ابتدا مدیریت مناسبات ایران و آمریکا را با الهام از روابط آمریکا و شوروی در دوره رونالد ریگان مقایسه کرده و از عبارت معروف ریگان استفاده می‌کردند که «اعتماد کن ولی راستی‌آزمایی هم بکن» (Trust But Verify) اما با پی بردن به انفعال تیم مذاکره‌کننده ایرانی، عبارت اعتماد را حذف کرده و رسما اعلام کردند مساله اصلا درباره اعتماد نیست، بلکه فقط راستی‌آزمایی، راستی‌آزمایی و راستی‌آزمایی است. بر مبنای این بی‌اعتمادی آمریکایی‌ها بود که تمام تعهدات ایران در برجام منوط به تایید آژانس انرژی اتمی شد. بر این اساس اوباما در روز حصول توافق وین -۲۳ تیر ۱۳۹۴ -اظهار داشت: «توافق حاصل شده براساس راستی‌آزمایی است؛ نه براساس اعتماد». مرور اعتراف دیگری از محمدجواد ظریف جای هیچ بحث دیگری را بر اعتماد به قول آمریکایی‌ها باقی نمی‌گذارد. وزیر امور خارجه در کمیسیون امنیت ملی در مورخه ۹۵/۹/۲۸ در موضوع نقض برجام با تمدید تحریم ایسا توسط دولت اوباما می‌گوید: بر اساس توافقی که با آقای کری کردیم و من الان دارم عرض می‌کنم، بیرون نمی‌گم ولی خدمت شما می‌گم، من اشتباه کردم، بر اساس یک توافقی که کردیم ما استراتژی خودمان را کنار گذاشتیم و بر مبنای آن توافق آمدیم آن را اعلام کردیم که تبدیل شد به موضع جمهوری اسلامی، من این را می‌پذیرم من اشتباه کردم، عرض کنم به خدمت‌تان ولی ما این کار را کردیم. ظریف ادامه می‌دهد: ما بر اساس صحبتی که با آقای کری کردیم و قولی که آقای کری داد آمدیم یک موضع علنی گرفتیم، من اشتباه کردم در این، رسما ما نمی‌بایستی بر اساس حرف این بابا (کری) [عمل] می‌کردیم، ما باید بر اساس همان استراتژی‌ای که تعیین کرده بودیم که باید کنگره را حذف می‌کردیم در ۸ سال اول، بر اساس آن عمل می‌کردیم من هیچ اجباری هم نداشتم.

بعد از پاره شدن برجام توسط ترامپ هم تیم ظریف-روحانی به جای عبرت گرفتن، بنای اعتماد به اروپایی‌ها را گذاشتند و به قدری به تروئیکای اروپا در پر کردن خلأ نبود آمریکا اعتماد داشتند که حسن روحانی از خروج آمریکا از برجام به عنوان دفع شر یک مزاحم ابراز خوشحالی کرد و ظریف هم از این می‌گفت که اروپا فراتر از انتظار ظاهر شده است! با این حال روحانی پس از ۲ سال انتظار بیهوده، اعلام کرد دست روی دست گذاشتیم و صبر جمیل کردیم!

جالب اینکه طرف آمریکایی پس از ۸ سال مذاکره برجامی، در وین هم اعلام کرد حاضر به تضمین دادن نیست اما در تهران حسن روحانی می‌گوید لغو تحریم در اسفند تمام‌شده بود؛ اگر می‌گذاشتند!

آه از آن تدبیر و امان از این امید

یونس مولایی: عکس یادگاری هیات دولت دوازدهم در شام آخر روحانی با رعایت فاصله‌گذاری بهداشتی در حیاط نهاد ریاست‌جمهوری ثبت و ضبط شد تا روز پنجشنبه پس از ادای سوگند حجت‌الاسلام سیدابراهیم رئیسی در صحن مجلس شورای اسلامی، کار دولت سیزدهم آغاز شود. حالا در پایان یک دوره ۸ ساله و آغاز دوره جدیدی در تاریخ سیاسی کشورمان قرار گرفته‌ایم. بیراه نخواهد بود اگر دهه ۹۰ تاریخ سیاسی کشورمان را بیش از هر چیز متاثر از دولت روحانی و مدیریت ۸ ساله جریان غربگرا در سطوح مختلف اجرایی کشور بدانیم؛ دوره‌ای که روحانی با زمان‌شناسی مناسب نسبت به وضعیت اضطراری جامعه، با طرح ایده‌ای خام و غیرواقع‌بینانه از صندوق‌های رای خارج شد و ۸ سال بعد کشور را به سطحی از اضطرار و اعتراض رساند تا تکرار شرایط سال ۹۲ تبدیل به آرزوی بسیاری از مردم در سال ۱۴۰۰ شود.

با تمام این اوصاف روز گذشته حسن روحانی بار دیگر با دفاع از عملکرد خود و دولتش «از مردم عذرخواهی کرده و طلب عفو» کرد. پذیرفتن عذر و عفو روحانی بابت مدیریت زیانبار ۸ساله‌اش تنها به نظر مردمی برمی‌گردد که در این مدت بیشترین فشار اقتصادی را تحمل کرده و بی‌سابقه‌ترین ضعف مدیریتی را از نزدیک مشاهده کرده‌اند. اما فارغ از نتیجه این عذرخواهی و حلالیت‌طلبی، «میراث روحانی» برای تاریخ ایران چه بوده است؟ آیا آنچنان که او و دولتمردانش تاکید دارند، دولت عملکرد موفقیت‌آمیزی داشته است؟ چرا دولتی که با بهره‌گیری از رنج‌های مردم موفق به تصاحب ۸ساله صندلی پاستور شد حالا به‌رغم مضاعف و صدچندان کردن این رنج‌ها، تمام توان روزهای آخر خود را به تمجید از خود و دولتمردانش گذاشته است؟ یقینا تمام این پرسش‌ها در قضاوت نهایی مردم برای پذیرش و عدم پذیرش عفو روحانی تاثیرگذار خواهد بود اما میراث وی را باید در زمین سوخته باقی گذاشته برای دولت آینده پیدا کرد.

۱ یقینا پیش از هر موقعیت اقتصادی و شرایط سیاسی باید اعتماد از دست رفته مردم را به عنوان مهم‌ترین میراث روحانی شناسایی کرد؛ جامعه سرخورده‌ای که با انباشتی از نارضایتی و ناامیدی در یک موقعیت انفعالی شاهد از دست رفتن رویاها و آرزوهای خود است. سهم روحانی و مدیریت وی در این فضا بر کسی پوشیده نیست. ۸ سال پیش او در حالی با تکیه بر ۲ کلیدواژه «تدبیر» و «امید» کار خود را آغاز کرد که اکنون در سطح اجرایی به سختی می‌توان کمتر نشانی از «تدبیر» یافت و براحتی نشانه گرفته شدن «امید» را در جامعه می‌توان به تماشا نشست. در چنین زمین سوخته‌ای، احیای امید مردم اولویت‌دارترین هدف دولت سیزدهم به حساب می‌آید. کاهش محسوس مشارکت عمومی در انتخابات ۲۸خرداد بخوبی این واقعیت را نمایان کرد که قریب به ۳۰درصد جامعه ایران اگر مطلقا از بهبود شرایط ناامید نشده باشد، حداقل با دیده تردید به آن می‌نگرد.

۲ تعطیلی ۸ ساله کشور و نادیده گرفتن تمام ظرفیت‌هایی که می‌توانست به بهبود شرایط عمومی و تقویت موضع خارجی کشورمان منتهی شود، نتیجه نگاه دولت روحانی نسبت به معادلات خارجی بود. دولتی که از ابتدای امر قرار دادن ایران در جایگاه یک بازیگر منفعل را پیش‌شرط ارتباط‌گیری با طرف‌های خارجی می‌دانست، حالا در آخرین روزهای حیات خود کشور را با فشار مضاعف خارجی و تعطیلات مدیریت داخلی به جانشین خود تحویل می‌دهد. جمود مدیریتی و فقدان رویکرد ثانویه در مواجهه با عهدشکنی آمریکا باعث شد دولت در ۲ سال اخیر به جز نفرین ترامپ و کاخ سفید و البته امید بستن به معجزه بایدن، از خود هیچ حرکت مهمی نشان ندهد.

۳ غیریت‌سازی از مردم و تقویت شکاف میان دولت و ملت، آورده دیگر روحانی در طول ۸سال سکانداری او بر پاستور بوده است. دیگر کمتر روزی را می‌توان پیدا کرد که اعتراض به مطالبات پرداخت نشده یا منابع خشک‌شده آبی کارگران، بازنشستگان، کشاورزان و... را راهی کوچه و خیابانی برای اعتراض نکند.

افزایش بی‌سابقه خشم اجتماعی در طبقات محروم و گروه‌های حاشیه‌ای نتیجه سیاست‌های نولیبرال و سرمایه‌سالارانه دولتی است که در ۸ سال گذشته با پیوند زدن همه چیز به مذاکرات خارجی، اساسا خود را مبرا از هرگونه وظیفه در قبال مطالبات محرومان می‌دانست، به گونه‌ای که هرقدر شرایط اقتصادی دشوارتر می‌شد، دولت خود را در قبال سرنوشت مردم بی‌مسؤولیت‌تر می‌پنداشت و با واگذار کردن سرنوشت هرکس به خودش، عملا تبدیل به تماشاگری در مقابل فلاکت مردم می‌شد.

در این شرایط قاب عکس دولت دوازدهم را احتمالا بتوان نخواستنی‌ترین قاب در میان دولت‌های پس از انقلاب دانست؛ قابی که در حافظه جمعی مردم نمادی از یک ناکارآمدی مطلق و فقدان ایده برای مدیریت بحران‌ها به حساب می‌آید. حالا دیگر مردمند و دولتی که رئیس آن ضمن حمایت تمام قد از عملکردش، از مردم عذرخواهی و طلب حلالیت کرده است.